

for have vi ønsket at støtte de Principper, som ligge til Grund for dette Forslag, om end vi ganske vist havde tænkt os, at det skulde have været under en helt anden Form, for det er min Overbevisning, at skal en enkelt Mand tage denne Opgave op, skal det være noget af en Livsopgave for ham. Det skal ikke være et Sommerferieophold, og det skal ikke være for et eller to Aar, at en Mand af en eller anden Grund faar denne Opgave, men han skal tage Opgaven op som en Livsgerning og ofre hele sin Tid og alle sine Kræfter paa at bringe ordnede og forbedrede Forhold til Veje for de Mennesker deroppe, som fortjene det i saa høj Grad. Hvis den rette Mand findes, tror jeg, der kan gøres noget, og saa kan det jo være, at dette, at det bliver en enkelt Mand, maaske kan have sin Fordel, fremfor at det blev en permanent Kommission eller en Kommission med kortere eller længere Tids Varighed, fordi den enkelte Mand, der havde tilstrækkelig Myndighed, maaske kan bringe lidt Rommelighed de forskellige stridende Parter. Men en Betingelse for, at der kan komme noget ud af hele denne Sag, er unægtelig, at det ikke er en Mand, der ofrer kort Tid paa det. Vedkommende Mand skal sætte sig grundigt ind i alle de mange forskellige Ting, der foreligger om hele denne Sag. Han skal studere det grønlandske Sprog, og han skal navnlig opholde sig adskillige Aar i Landet. Hvis man finder en Mand, der vil betragte det som sin Livsopgave — og det er en Opgave, det nok er værd at løse for en dansk Mand: at bringe saadanne Forhold til Veje, at vi fremdeles med Glæde kunne beholde denne ældgamle Koloni, som har været knyttet til Danmark saa længe —, kunne vi stemme for dette Forslag med Glæde. Men hvis der ligger andre Motiver bag ved dette Forslag, hvis Forslaget kun skal bruges til at rehabilitere en enkelt Mand, er det unægteligt et Forslag, som der ikke er megen Glæde for Tinget ved at stemme for.

Konseilspræsidenten (Berntsen): Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) har rettet den Forespørgsel til mig, om Pladsen som kongelig Kommissarius for Grønland var besat. Dertil skal jeg svare, at det kunde aldrig falde noget Ministerium ind at besætte en Plads, som ikke eksisterer. Saa længe dette Lovforslag ikke er vedtaget, er der ikke Plads for en kongelig Kommissarius. Naar Forslaget er ved-

taget, skal Ministeriet nok vide at besætte Pladsen og besætte den paa sit Ansvar. Det ærede Medlem sagde, at han havde nogen Grund til at rette dette Spørgsmaal, for han havde læst noget i Regeeringsbladet „Riget“ derom. Det ærede Medlem læser ikke nøjagtigt dette Blad, for ellers vilde han have set, at det ikke er mange Dage, siden „Riget“ erklærede, at det ikke betragter sig som et Regeeringsblad, som et Organ for Ministeriet. Og naar „Riget“ erklærer, at det ikke selv betragter sig saaledes, synes jeg, det ærede Medlem ikke skulde tillægge det en Egenskab, som Bladet ikke selv ønsker at tillægge sig.

Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch), som ellers plejer at høre saa godt efter, har paa 2 Punkter misforstaaet mig. Det ærede Medlem har ud af mit Foredrag fundet, at jeg tiltraadte de Krav, som det ærede Medlem opstillede for den Mand, som efter hans Mening maatte være kvalificeret til en Plads som kgl. Kommissarius for Grønland. Det ærede Medlem kom dog i Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, hvad han der sagde, idet han reserverende udtalte: „Ministeren har i hvert Fald ikke modsagt mig.“ Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg tog netop det ærede Medlem ind under de Medlemmer, om hvem jeg sagde, at de havde opstillet saa mange Krav og saa mange Fordringer til Kvalifikationerne, at hvis man skulde efterkomme dem, fik man ingen til at fylde den Plads. Jeg har altsaa ikke stadfæstet det ærede Medlems Fordringer i nogen Retning, tværtimod har jeg regnet det ærede Medlem til dem, der have opstillet for mange Krav til den Person, der skulde varetage denne Stilling, saa jeg er lige saa lidt enig med det ærede Medlem paa dette Punkt, som det ærede Medlem er enig med sin Fører, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), thi de to have opstillet helt forskellige Krav. Det vil jeg dog gøre opmærksom paa, for at ingen Misforstaaelse skal finde Sted.

Saa mener det ærede Medlem, at jeg har takket ham, fordi han ikke har inddraget det personlige Spørgsmaal. Deri tager det ærede Medlem fejl. Min Tak gjaldt den Udtalelse fra det ærede Medlem, at det maa være Regeringens Sag og Regeringens Ansvar at beskikke den Mand, som skulde være kgl. Kommissarius. De Udtalelser, det ærede Medlem brugte med Hensyn til Sigurd Berg, har jeg selvfølgelig ikke takket det ærede Medlem for, det faldt mig ikke ind. Jeg har aner-